

## Pere Mestres i Albet

Vilanova i la Geltrú, 22 d'agost de 1901

Vilanova i la Geltrú, 17 de desembre de 1975

### Polític, conseller de la Generalitat de Catalunya

Fill d'una família treballadora, el seu pare feia de cafeter. Va cursar els estudis de peritatge elèctric a l'Escola Industrial de Vilanova i la Geltrú, de la qual en fou professor. Era tècnic de Pirelli. El 1929 és elegit president de l'Associació d'Alumnes Obreres de l'Escola Industrial.



De tendència republicana abans de la II República, el 1931 ingressà a Esquerra Republicana de Catalunya quan es fundà el partit, del qual fou president de la Federació Comarcal del Penedès. El juny de 1933, en el II Congrés Nacional Ordinari fou elegit membre del Comitè executiu.

A les eleccions del 20 de novembre de 1932, al Parlament de Catalunya, va formar part de la candidatura d'Esquerra Republicana de Catalunya a la província de Barcelona (que no comprenia la capital) i resultà elegit. L'octubre de 1932 va ser nomenat conseller de Governació de la Generalitat, i ocupà el càrrec fins el 3 de gener de 1934. El 25 de gener va ser designat cap de la majoria parlamentària d'ERC al Parlament de Catalunya. El setembre de 1934 fou nomenat conseller de Sanitat, Assistència Social i Obres Públiques. Ho era el 6 d'octubre; va ser detingut amb els altres membres del Govern i reclòs al vaixell presó Uruguai. A partir del 25 de juny de 1935, després del judici, va complir condemna al penal de Cartagena. A les eleccions del 16 de febrer de 1936, al Congrés de Diputats, resultà elegit dins la candidatura del Front d'Esquerres de la província de Barcelona. L'1 de març de 1936 va ser confirmat en el càrrec de conseller. A partir de maig i durant la Guerra Civil, ocupà la conselleria d'Obres Públiques, segregada de Sanitat.

El 1938, en plena guerra, marxa a França en una missió oficial o oficiosa i va aprofitar l'ocasió per quedar-s'hi, per evitar molèsties, des de França embarcà amb la família cap a Cuba; després residí a Mèxic on assajà l'aplicació de la canya de sucre per la indústria paperera; més tard s'establí a la República Argentina. La seva vida en aquests països, i altres per on viatjà, principalment Perú, fou més la d'un tècnic industrial que la d'un exiliat polític. Els últims anys de la seva vida tornà a Vilanova i la Geltrú, on morí a l'Hospital de Sant Antoni Abad.

PUIG ROVIRA, F. XAVIER. (2003) *Diccionari biogràfic de Vilanova i la Geltrú*. Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. El Cep i la Nansa. pg.202